

[Justitsministeren.]

bør kunne tilbagekaldes, og det er også rigtigt, at jeg dengang lovede det ærede medlem, at så snart højesterets dom forelå, ville vi tage sagen op og overveje spørgsmålet, og det har vi gjort; den er taget op til overvejelse i justitsministeriet.

Spørgsmålet har jo særlig betydning i adoptionsager, og vi har derfor foreløbig bedt en række myndigheder og organisationer, som gennem deres daglige arbejde har erfaring med hensyn til behandlingen af sådanne sager, om at afgive udtalelse til brug ved den videre overvejelse af spørgsmålet. Disse udtalelser er imidlertid endnu ikke alle indkommet; når de indkommer og vi har set nærmere på det, vil vi træffe afgørelse om, hvad der skal ske.

Jeg vil gerne tilføje, at der som bekendt fra anden side her i tinget er rejst spørgsmål vedrørende andre ændringer af adoptionsloven, og at jeg vil anse det for nødvendigt, at disse og eventuelt andre spørgsmål om ændringer af adoptionsloven behandles og afgøres under ét. Det er altså grunden til, at vi endnu ikke er kommet videre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Risgaard Knudsen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Kan ministeren oplyse, hvornår flytningen af Frederikshavn banegård — som tænkes påbegyndt i finansåret 1969-70 — ventes afsluttet?“

Risgaard Knudsen: Baggrunden for mit spørgsmål er den, at jeg har hæftet mig ved, at der på finanslovforslaget vedrørende statsbanerne kun tænkes afsat 500.000 kr. til arbejdet med flytning af Frederikshavn banegård. Det er jo ikke meget, når det drejer sig om et så omfattende og stærkt påkrævet anlægsarbejde, som efter det oplyste vil medføre en samlet udgift på i alt 38 mill. kr.

Jeg kan derfor ikke frigøre mig for den tanke, at der bliver tale om, at arbejdet med flytning af banegården i Frederikshavn ikke skal udføres i det tempo, som jeg forstår det tidligere har været hensigten. Det står jeg i høj grad uforstående over for, og jeg kan sige, at den usikkerhed, der nu

hersker om, hvornår arbejdet kan ventes afsluttet, i hvert fald ikke har skabt glæde i Frederikshavn, for det er nemlig påkrævet, at banegården bliver flyttet, så hurtigt ske kan. Det kan tilføjes, at der ikke er mangel på arbejdskraft i området, eftersom Frederikshavn i de seneste måneder har haft stor arbejdsløshed. Jeg skal dog ikke skjule, at det har glædet mig meget, at ministeren over for Frederikshavn Avis for torsdag den 9. januar i år har udtalt, at det ville være rart for Frederikshavn, hvis arbejdet kunne igangsættes med større slagkraft, end de nuværende beløbsrammer tillader. Jeg ved ikke, om denne udtalelse må tages som udtryk for, at der nu på det sidste har været overvejelser i gang med hensyn til at tilstræbe arbejdet afsluttet i finansåret 1972-73.

Ministeren for offentlige arbejder (*Guldberg*): Jeg kan svare hr. Risgaard Knudsen, at jeg har undersøgt, hvordan bevillingsfordelingen er i de planer, vi har, og jeg kan oplyse, at selve starttidspunktet er der ingen tvivl om; statsbanerne har en projektering i gang på grundlag af den vedtagne projektudformning, og de resterende ekspropriationer til de nye anlæg påregnes gennemført i det kommende finansår. Som bekendt findes bevillingerne til disse forskellige dele af et sådant stykke arbejde ikke på samme konto, så man kan altså ikke blot tage statsbanernes anlægskonto som mål for, hvor meget der kommer til at ske. Men det, som er det afgørende for hr. Risgaard Knudsen og vel også for borgerne i Frederikshavn, er selvfølgelig at få at vide, hvad der er vores planer med hensyn til tempo. Derom kan jeg sige — vi må jo tage det sædvanlige forbehold med hensyn til opfyldelse af vores bevillingsønsker — at inden for de rammer, vi har, og med de planer, vi har, regner vi med at kunne gennemføre arbejdet således, at det er færdigt i 1975. Jeg er helt klar over, at man i Frederikshavn kunne ønske sig, at det blev færdigt noget før, og jeg har også tidligere sagt over for Frederikshavn — og det vil jeg gerne gentage her — at der naturligvis er meget, der taler for ved den slags arbejde, som både for kommunen og staten er ret kompliceret, at undgå alt for lange anlægstider.